

**Κυριακή 2 Φεβρουαρίου. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦχος βαρὺς – Ἐωθινὸν ι'**

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς ἑορτῆς· Σήμερον ὁ Σωτήρ...Ἄνθραξ ὁ προοφθείς...Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὅμοιον προσόμοιον· Δέχου ᾧ Συμεῶν...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἴκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικήν...

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ...Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ...Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ...ἀνατολικὸν ἔν· Κὰν συνελήφθης Χριστέ... τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'· Λέγε Συμεῶν...Δέχου Συμεῶν...Δεῦτε καὶ

ἡμεῖς...δευτεροῦντες αὐτὰ. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον...Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τὰ γ' ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· **α'**. Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν...(Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 12, 51), **β'**. Ἐγένετο τοῦ ἔτους...(Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 6,1), **γ'**. Ἴδὸν Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης...(Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. 19,1). Εἰς τὴν λιτὴν τὰ η' ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν...Σήμερον πάλαι τῷ Μωσεῖ...Ὅνπερ οἱ ἄνω Λειτουργοῖ...Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκάλαις...Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος...Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς...Σήμερον Συμεῶν ὁ πρεσβύτες...Σήμερον ἢ ἱερά Μήτηρ... Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...Ὑπὸ τὸν Ἄδην κατελθὼν Χριστέ... Φοβερός ὤφθης Κύριε...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον... Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς πάλιν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν τὰ ἀπολυτικά ψάλλονται ὡς εἴρηται. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ μεσονυκτικῷ, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... μετὰ τὸ τρισάγιον, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, μόνον· Χαῖρε Κεχαριτωμένη... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς πάλιν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Εὐθύς ἢ στιχολογία τοῦ

Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...*
 Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.*
 Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι σὸν τὸ κράτος...* Ὁ χορὸς: *Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα: Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...* Δόξα: *Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου...* Καὶ νῦν...
 τῆς ἐορτῆς: *Χορὸς Ἀγγελικὸς...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει: *Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός.* Ἐκ γ'. *Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς: μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...* Ὁ χορὸς: *Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα: Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...*
 Δόξα: *Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες...* Καὶ νῦν... τῆς ἐορτῆς: *Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ...* Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: *Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν.* Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου: Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβῶν...* Μεθ' ἧν ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ' αὐτὸν κάθισμα τῆς ἐορτῆς: *Νηπιάζει δι' ἐμέ...* Δόξα... Καὶ νῦν: *τὸ αὐτὸ...* Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον τῆς ἐορτῆς: *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...* μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. *Πᾶσα πνοή...* Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου τῆς ἐορτῆς πρὸ τῆς ἁγίας πύλης. Εἶτα τὸ *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* Ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Δόξα: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Εἰς τὸν στίχον τὸ ιδιόμελον τῆς ἐορτῆς: *Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον...*

Εἶτα οἱ κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς η' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ *Δόξα...* καὶ τὸ *Καὶ νῦν...* Καταβασίαι: *Χέρσον ἀβυσσοτόκον...* Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον: *Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου...* καὶ ὁ οἶκος: *Ἐτρεμε*

κατωθεν τὰ καταχθόνια...Εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῷ ὄρει τὸ Σινά...Δόξα...Καὶ νῦν· τὸ αὐτὸ... Ἀφ' ἑκτῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου...καὶ ὁ οἶκος· Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βουλόμενοι...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται**, μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων, ἄνευ στίχων ἐκ τῆς στιχολογίας· ἄλλ' ὁ μὲν εἰρμὸς τοῦ ἀναστασίμου ἄνευ στίχου, εἰς τὰ ἀναστάσιμα τροπάρια τὸ· Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου Κύριε, εἰς τὰ τῆς Θεοτόκου τὸ· Ὑπεραγία Θεοτόκε...,εἰς δὲ τῆς ἑορτῆς τὸν τε εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια λέγομεν ὀκτῶ μεγαλυνάρια, συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐτοῖς καὶ τῶν μεγαλυναρίων τοῦ· Δόξα...καὶ τοῦ· Καὶ νῦν...Εἶτα· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...καὶ ἡ καταβασία· Ἐν νόμῳ σκιά καὶ γράμματι...

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ ι' ἀναστάσιμον· Τιβεριάδος θαλασσα... καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ...δῖς. Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν... Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν...Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'· Νόμον τὸν ἐν γράμματι... Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν...Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις καὶ τὸ ἑωθινὸν ἰδιόμελον. Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη... Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ ς' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ εἰρμού εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ: *Ἐγνώρισε Κύριος...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτικά μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον...τῆς ἑορτῆς· Χαῖρε Κεχαριτωμένη...Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν...Καὶ νῦν...τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς. Απόστολος τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς εορτῆς, εἶτα τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: **Ἀπόστολος· α'**. τῆς Κυριακῆς· Ὑμεῖς ἔστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος... (Πρὸς Κορινθίους. Κεφάλαιον ις' 16-18, ζ' 1), ὁ ζήτει τῇ ιζ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ **β'**. τῆς ἑορτῆς· Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται... (Πρὸς Ἑβραίους. Κεφάλαιον ζ' 7-17), ὁ ζήτει τῇ β' τοῦ αὐτοῦ μηνός. **Εὐαγγέλιον· α'**. τῆς ἑορτῆς· Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν εἰς Ἱεροσόλυμα... (Κατὰ Λουκᾶν. Κεφάλαιον β' 22-40), ὁ ζήτει τῇ β' τοῦ αὐτοῦ μηνός καὶ **β'**. τῆς Κυριακῆς· Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος... (Κατὰ Ματθαῖον. Κεφάλαιον ιε' 21-28), ὁ ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς ις' ἑβδομάδος. Εἰς τὸ· *Ἐξαιρέτως...τὸ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...καὶ ἡ καταβασία· Ἐν νόμῳ σκιά καὶ γράμματι...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ'· Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.**

Σημείωσις: Ἀπὸ τῆ α' τοῦ αὐτοῦ μηνός μέχρι καὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, παύουσιν οἱ ἐν τῷ ἀποδείπνῳ κανόνες τῆς Θεοτόκου καθὼς καὶ οἱ οἴκοι αὐτῆς.